

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 41 /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 20 ທັນວາ 2013

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍ ການດຳເນີນຄະດີເດັກ
ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ, ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ການດຳເນີນຄະດີເດັກທາງດ້ານບໍລິຫານ ແລະ ຕາມຂະບວນການຍຸຕິທຳ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ, ຍຸຕິທຳ ເພື່ອປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງເດັກ ແນໃສ່ສຶກສາອົບຮົມ, ຊ່ວຍເຫຼືອເດັກໃຫ້ເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດກົດໝາຍ, ຈຳກັດ, ສະກັດກັ້ນການກະທຳຜິດຂອງເດັກ, ເຮັດໃຫ້ສັງຄົມມີຄວາມສະຫງົບ, ເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ເດັກ ໄດ້ຮັບການຟື້ນຟູ, ປົວແປງທາງດ້ານຈິດໃຈ ສາມາດປັບຕົວເຂົ້າສູ່ສັງຄົມ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາປະເທດຊາດ.

ມາດຕາ 2 ການດຳເນີນຄະດີເດັກ

ຄະດີເດັກ ແມ່ນ ຄະດີກ່ຽວກັບການກະທຳ ຫຼື ການເມີນເສີຍຂອງເດັກ ທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ລະບອບການເມືອງ, ເສດຖະກິດ ຫຼື ສັງຄົມ ຂອງ ສປປ ລາວ, ຕໍ່ກຳມະສິດຂອງ ລັດ, ລວມໝູ່ ແລະ ບຸກຄົນ, ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ, ກຽດສັກສີ, ສິດ, ເສລີພາບ ຂອງພົນລະເມືອງ, ຄວາມສະຫງົບຂອງຊາດ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ ຊຶ່ງບົ່ງໄວ້ໃນກົດໝາຍອາຍາ ຫຼື ກົດໝາຍອື່ນຂອງ ສປປ ລາວ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໂທດທາງອາຍາ ແລະ ບັນຫາທາງແພ່ງທີ່ພົວພັນກັບເດັກ.

ການດຳເນີນຄະດີເດັກ ແມ່ນ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງ ໜ່ວຍໄກ່ເກ້ຍຄະດີເດັກຂັ້ນບ້ານ, ຫ້ອງການຍຸຕິທຳ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ໜ່ວຍງານສືບສວນ-ສອບສວນຄະດີເດັກ, ໜ່ວຍງານໄອຍະການ

ເດັກ, ສານເດັກ, ຄະນະສານເດັກ ແລະ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມອື່ນ ເພື່ອສຶກສາອົບຮົມ, ຊອກໃຫ້ເຫັນການກະທຳ ຜິດຢ່າງຮີບດ່ວນ, ຄົບຖ້ວນ, ຮອບດ້ານ ແລະ ພາວະວິໄສ, ນຳເອົາເດັກກະທຳຜິດມາດຳເນີນຄະດີ ແລະ ຮັບປະກັນການປະຕິບັດກົດໝາຍຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ຍຸຕິທຳ ລວມເຖິງການເຄື່ອນໄຫວແກ້ໄຂ ຄະດີເດັກທາງດ້ານບໍລິຫານ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີ ຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ເດັກ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນທີ່ມີອາຍຸຕໍ່າກວ່າ ສິບແປດ ປີ;
2. ເດັກກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍ ໝາຍເຖິງ ເດັກໄດ້ກະທຳສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ ບຸກຄົນ ອື່ນໄດ້ຮັບຄວາມເສັຍຫາຍ;
3. ເດັກທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໂທດທາງອາຍາ ໝາຍເຖິງ ເດັກທີ່ມີອາຍຸ ສິບຫ້າ ປີ ແຕ່ ບໍ່ເຖິງ ສິບແປດ ປີ ໃນເວລາກະທຳຜິດ;
4. ເດັກເປັນພະຍານ ໝາຍເຖິງ ເດັກທີ່ຮູ້ເຫັນເຫດການ ຊຶ່ງອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຮຽກມາ ໃຫ້ການ ເພື່ອເປັນຂໍ້ມູນໃນການດຳເນີນຄະດີ;
5. ເດັກຖືກເຄາະຮ້າຍ ໝາຍເຖິງ ເດັກທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍໂດຍກົງ ຕໍ່ຊີວິດ, ສຸຂະ ພາບ, ຈິດໃຈ, ກຽດສັກສີ, ສິດເສລີພາບ ຫຼື ຊັບສິນ ຈາກການກະທຳຂອງ ບຸກຄົນອື່ນ;
6. ສານ ໝາຍເຖິງ ສານເດັກ ແລະ ຄະນະສານເດັກ;
7. ສານເດັກ ໝາຍເຖິງ ສານສະເພາະ ທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຢູ່ ແຂວງ, ນະຄອນ ຕາມກົດ ໝາຍວ່າດ້ວຍ ສານປະຊາຊົນ ທີ່ພິຈາລະນາຕັດສິນຄະດີເປັນຂັ້ນຕົ້ນ ກ່ຽວກັບເດັກກະທຳຜິດ ແລະ ການພິຈາລະນາບັນຫາທາງແພ່ງກ່ຽວກັບເດັກ;
8. ຄະນະສານເດັກ ໝາຍເຖິງ ຄະນະສານໜຶ່ງ ທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຢູ່ ສານປະຊາຊົນພາກ ແລະ ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ເພື່ອພິຈາລະນາຄະດີ ກ່ຽວກັບເດັກ ເປັນຂັ້ນອຸທອນ ແລະ ຂັ້ນລົບລ້າງ;
9. ຄຳຕົກລົງຂອງສານ ໝາຍເຖິງ ຄຳສັ່ງ, ຄຳຊີ້ຂາດ, ຄຳຕັດສິນ ແລະ ຄຳພິພາກສາ ຂອງສານ;
10. ຜູ້ປົກປ້ອງ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນທີ່ເຂົ້າຮ່ວມໃນການດຳເນີນຄະດີເດັກ ເພື່ອປົກປ້ອງ ສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳ ຂອງຜູ້ຖືກຫາ ຫຼື ຈຳເລີຍ, ຜູ້ຖືກເສັຍຫາຍ, ໂຈດທາງແພ່ງ ຫຼື ຜູ້ຮັບ ຜິດຊອບທາງແພ່ງ ເຊັ່ນ ຜູ້ຕາງໜ້າຂອງອົງການຈັດຕັ້ງ, ວິສາຫະກິດ, ພໍ່ແມ່, ຜູ້ປົກຄອງ ຫຼື ຍາດພີ່ ນ້ອງໃກ້ຊິດ, ທະນາຍຄວາມ, ຄູ, ອາຈານ;
11. ຜູ້ປົກປ້ອງອື່ນ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ທີ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບ ການແຕ່ງຕັ້ງ ຫຼື ມອບສິດ ໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມ ໃນການດຳເນີນຄະດີເດັກ ເພື່ອປົກປ້ອງ ສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳ ຂອງເດັກ;
12. ໜ່ວຍງານສືບສວນ-ສອບສວນຄະດີເດັກ ໝາຍເຖິງ ໜ່ວຍງານຂອງອົງການສືບສວນ -ສອບສວນ ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫຼວດ ເພື່ອເຮັດໜ້າທີ່ສະເພາະດຳເນີນຄະດີເດັກ;

13. ໜ່ວຍງານໄອຍະການເດັກ ໝາຍເຖິງ ໜ່ວຍງານຂອງອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ ເພື່ອເຮັດໜ້າທີ່ສະເພາະດຳເນີນຄະດີເດັກ;

14. ການສືບສວນ-ສອບຖາມ ໝາຍເຖິງ ການຊອກຫາຂໍ້ມູນ, ການເກັບກຳຫຼັກຖານ ແລະ ການເອົາຄຳໃຫ້ການຂອງເດັກກະທຳຜິດ;

15. ການສຳພາດ ໝາຍເຖິງ ການເກັບກຳຂໍ້ມູນຫຼັກຖານ ຫຼື ການເອົາຄຳໃຫ້ການຂອງ ເດັກ ຖືກເຄາະຮ້າຍ, ເດັກເປັນພະຍານ ແລະ ເດັກພິການ;

16. ການກະທຳຜິດເປັນອາຈິນ ໝາຍເຖິງ ການກະທຳຜິດ ໃນສະຖານໃດໜຶ່ງ ແຕ່ ສີ່ຄັ້ງ ຂຶ້ນໄປ;

17. ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການດຳເນີນຄະດີ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບຄະດີ ແລະ ຜູ້ຖືກ ແຕ່ງຕັ້ງ, ຮຽກ ຫຼື ເຊີນໃຫ້ມາເຂົ້າຮ່ວມໃນການດຳເນີນຄະດີເດັກ;

18. ຜູ້ຊ່ຽວຊານ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມຮູ້ ແລະ ປະສົບການທາງດ້ານວິຊາສະ ເພາະໃດໜຶ່ງ ທີ່ຖືກຮັບຮູ້ຈາກສະຖາບັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຊຶ່ງສາມາດໃຫ້ຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງ ຕໍ່ບັນຫາທີ່ພົວ ພັນກັບວິຊາສະເພາະຂອງຕົນ;

19. ຜູ້ຊຳນານງານ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ມີຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດໃນດ້ານໃດໜຶ່ງ ເພື່ອໃຫ້ຄຳ ເຫັນ ກ່ຽວກັບບັນຫາທີ່ອົງການດຳເນີນຄະດີເດັກ ໃຫ້ທຳການພິສູດ;

20. ສິດທິເດັກ ໝາຍເຖິງ ຄວາມຈຳເປັນ, ຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ສິດຂອງເດັກ ຊຶ່ງ ລັດ ແລະ ສັງຄົມ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່;

21. ໜ່ວຍໄກ່ເກ້ຍຄະດີເດັກຂັ້ນບ້ານ ໝາຍເຖິງ ຫົວໜ່ວຍການຈັດຕັ້ງຍຸຕິທຳຂັ້ນຮາກ ຖານ ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ປະນີປະນອມ ຂໍ້ຂັດແຍ່ງຕ່າງໆທີ່ພົວພັນກັບເດັກ ແລະ ແກ້ໄຂຄະດີເດັກທີ່ບໍ່ຮ້າຍ ແຮງ ຊຶ່ງກົດໝາຍກຳນົດໂທດຕັດອິດສະລະພາບຕໍ່ກວ່າ ສາມປີ;

22. ຄະນະກຳມະການປົກປ້ອງ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອເດັກ ໝາຍເຖິງ ການຈັດຕັ້ງທີ່ໄດ້ຮັບ ການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຢູ່ ສູນກາງ, ແຂວງ, ນະຄອນ ແລະ ເມືອງ, ເທດສະບານ ໂດຍກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ເພື່ອຕິດຕາມ, ກວດກາ, ຊຸກຍູ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານປົກປ້ອງ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອເດັກ;

23. ຕາໜ່າງປົກປ້ອງ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອເດັກ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນ ເຄືອຂ່າຍຂອງຄະນະກຳມະການປົກປ້ອງ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອເດັກປະຈຳຢູ່ຂັ້ນ ບ້ານ ແລະ ຊຸມຊົນ;

24. ນັກສັງຄົມສົງເຄາະ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ ຈາກອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງລັດ ເພື່ອໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອເດັກກະທຳຜິດ, ເດັກເປັນພະຍານ ແລະ ເດັກຖືກເຄາະຮ້າຍ;

25. ນັກຈິດຕະວິທະຍາ ໝາຍເຖິງ ນັກວິຊາການ ທີ່ມີຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບສຸຂະພາບຈິດ;

26. ດູນພິນິດ ໝາຍເຖິງ ຄວາມໝັ້ນໃຈຂອງຜູ້ດຳເນີນຄະດີ ກ່ຽວກັບການຕີລາຄາຂໍ້ມູນ, ຫຼັກຖານໃນຄະດີເດັກ;

27. ຄຳຖາມແບບກົດດັນ ໝາຍເຖິງ ການຕັ້ງຄຳຖາມທີ່ມີລັກສະນະບັງຄັບ, ນາບຊູ່ ຊຶ່ງເປັນການແຕະຕ້ອງເຖິງກຽດສັກສີ ແລະ ຈິດໃຈຂອງເດັກເພື່ອໃຫ້ເດັກຍອມຮັບ;
28. ຄຳຖາມແບບຊັ້ນຳ ຫຼື ຄຳຖາມປິດ ໝາຍເຖິງ ການຕັ້ງຄຳຖາມທີ່ມີລັກສະນະເລົ່າ ເລື່ອງໄປກ່ອນ ຈຶ່ງຖາມເດັກວ່າ ແມ່ນ ຫຼື ບໍ່ແມ່ນ, ຮັບຮູ້ ຫຼື ບໍ່ຮັບຮູ້, ເຫັນ ຫຼື ບໍ່ເຫັນ;
29. ຄຳຖາມແບບຊັກຈູງ ໝາຍເຖິງ ການຕັ້ງຄຳຖາມທີ່ມີລັກສະນະ ຍົວະເຍົ້າ, ຈອບອອຍ ເພື່ອໃຫ້ເດັກມີທ່າອ່ຽງ ແລະ ໃຫ້ການໄປຕາມຈຸດປະສົງຂອງຜູ້ຖາມ;
30. ການເມີນເສີຍ ໝາຍເຖິງ ການບໍ່ກະທຳໃດໆ ເຊັ່ນ ການບໍ່ໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອບຸກ ຄົນອື່ນ ໃນເວລາຕົກຢູ່ໃນໄພອັນຕະລາຍ ທັງໆທີ່ຜູ້ກ່ຽວມີຄວາມສາມາດຊ່ວຍເຫຼືອໄດ້;
31. ບຸກຄົນທີສາມ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມໃນຄະດີ ເພື່ອປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນ ທີ່ຕິດພັນກັບຄະດີ ຊຶ່ງພວມຖືກພິຈາລະນາ;
32. ລະຫຼ່າຍ ໝາຍເຖິງ ການກະທຳຜິດທີ່ກົດໝາຍໄດ້ກຳນົດໂທດຕຳນິວິຈານຕໍ່ໜ້າມະ ຫາຊົນ ຫຼື ໂທດປັບໃໝ;
33. ໂທສານໂທດ ໝາຍເຖິງ ການກະທຳຜິດທີ່ກົດໝາຍໄດ້ກຳນົດໂທດດັດສ້າງໂດຍບໍ່ຕັດ ອິດສະລະພາບ ຫຼື ໂທດຕັດອິດສະລະພາບແຕ່ ສາມເດືອນ ຫາ ສິບປີ ພ້ອມທັງໂທດປັບໃໝ;
34. ຄະນຸໂທດ ໝາຍເຖິງ ການກະທຳຜິດທີ່ກົດໝາຍໄດ້ກຳນົດໂທດຕັດອິດສະລະພາບ ແຕ່ ຫ້າປີຂຶ້ນໄປ ຫາ ຕະຫຼອດຊີວິດ ພ້ອມທັງໂທດປັບໃໝ ແລະ ໂທດປະຫານຊີວິດ;
35. ການກະທຳຜິດບໍ່ຮ້າຍແຮງ ໝາຍເຖິງ ການກະທຳຜິດທີ່ບໍ່ມີຄວາມເສັຍຫາຍຫຼວງ ຫຼາຍ ຫຼື ບໍ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ຊີວິດ ສຸຂະພາບຂອງບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ;
36. ຜູ້ປົກຄອງເດັກ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ເດັກ ຄືກັນກັບພໍ່ແມ່ຂອງເດັກ;
37. ຮອບດ້ານ ໝາຍເຖິງ ການດຳເນີນຄະດີ ຕ້ອງຊອກຫາຫຼັກຖານ ທັງຜູກມັດ ແລະ ແກ້ ມັດ;
38. ຄົບຖ້ວນ ໝາຍເຖິງ ການດຳເນີນຄະດີ ນອກຈາກມີ ສີ່ ອົງປະກອບຂອງການກະທຳ ຜິດ ແລ້ວ ຍັງຕ້ອງຊອກຫາສາເຫດທີ່ພາໃຫ້ມີການຫຼຸດຜ່ອນ ຫຼື ເພີ່ມຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງອາຍາຕົ້ມ ອີກ;
39. ນິຕິທຳ ໝາຍເຖິງ ການເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດກົດໝາຍ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ເຂັ້ມ ງວດ.

ມາດຕາ 4 ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານດຳເນີນຄະດີເດັກ

ລັດ ສ້າງເງື່ອນໄຂສະດວກ ໃຫ້ແກ່ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານດຳເນີນຄະດີເດັກ ດ້ວຍການ ວາງນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ, ການສະໜອງງົບປະມານ, ການປະກອບບຸກຄະລາກອນ, ພາຫະນະ, ອຸປະກອນ, ເຕັກນິກ ແລະ ການກຳສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ເຊັ່ນ ສ້າງຕັ້ງສູນຝຶກອົບຮົມ ສຳລັບເດັກກະທຳຜິດ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ ໂດຍການມີສ່ວນຮ່ວມຊ່ວຍເຫຼືອຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກ

ຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການດຳເນີນຄະດີເດັກມີຄວາມ ວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ, ຖືກຕ້ອງຕາມ ກົດໝາຍ, ຮັບປະກັນຄວາມຍຸຕິທຳ, ຈຳກັດ ແລະ ສະກັດກັ້ນການກະທຳຜິດຂອງເດັກ.

ລັດ ເອົາໃຈໃສ່ ສົ່ງເສີມການໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ກົດໝາຍ ໃຫ້ພົນລະເມືອງ ຮູ້, ເຂົ້າໃຈ, ມີ ສະຕິເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດກົດໝາຍ, ປົກປ້ອງ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອ ເດັກກະທຳຜິດ, ເດັກຖືກເຄາະ ຮ້າຍ ແລະ ເດັກເປັນພະຍານ ເພື່ອຮັບປະກັນສິດ ຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດຂອງເດັກ.

ມາດຕາ 5 ຄວາມຈຳເປັນໃນການແກ້ໄຂຄະດີເດັກ

ລັດ ແລະ ສັງຄົມ ເຫັນຄວາມຈຳເປັນ ໃນການແກ້ໄຂຄະດີເດັກ ເພື່ອປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດຂອງເດັກ. ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງແກ້ໄຂດ້ວຍວິທີການທີ່ເໝາະສົມ ໂດຍ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 6 ສາເຫດທີ່ພາໃຫ້ການດຳເນີນຄະດີອາຍາຕໍ່ເດັກຕົກໄປ

ສາເຫດທີ່ພາໃຫ້ການດຳເນີນຄະດີອາຍາຕໍ່ເດັກຕົກໄປ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຂາດເຫດການຂອງການກະທຳຜິດທາງອາຍາ;
2. ຂາດອົງປະກອບຂອງການກະທຳຜິດທາງອາຍາ;
3. ໝົດອາຍຸຄວາມໃນການຮ້ອງຟ້ອງທາງອາຍາ;
4. ມີການໄກ່ເກ້ຍ ແລະ ສຶກສາອົບຮົມເດັກກະທຳຜິດແລ້ວ ໃນຄະດີທີ່ກົດໝາຍກຳນົດ ໂທດຕັດອິດສະລະພາບຕໍ່ກວ່າສາມປີ ແລະ ເປັນການກະທຳຜິດທີ່ບໍ່ເປັນອັນຕະລາຍຮ້າຍແຮງຕໍ່ສັງ ຄົມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍອາຍາ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະ ໂຫຍດຂອງເດັກ;
5. ຂາດການຮ້ອງຟ້ອງ ຂອງຜູ້ຖືກເສັຍຫາຍ ຫຼື ຜູ້ຖືກເສັຍຫາຍ ຖອນຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ໃນ ກໍລະນີການກະທຳຜິດທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີຄຳຮ້ອງຟ້ອງຂອງຜູ້ຖືກເສັຍຫາຍ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດ ໝາຍອາຍາ;
6. ມີການເສັຍຊີວິດຂອງເດັກກະທຳຜິດ ຍົກເວັ້ນກໍລະນີ ການເສັຍຊີວິດ ໃນເວລາດຳເນີນ ຄະດີຢູ່ສານ;
7. ມີຄຳສັ່ງຊັດມັງນ ຫຼື ມີຄຳຕັດສິນຂອງສານທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດແລ້ວ ກ່ຽວກັບຄະດີ ດຽວກັນ.

ມາດຕາ 7 ການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງເດັກ

ໃນທຸກຂັ້ນຕອນຂອງການດຳເນີນຄະດີນັ້ນ ເດັກຕ້ອງໄດ້ຮັບ ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດ ໝາຍ, ການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ ຈາກການທຳຮ້າຍຮ່າງກາຍ, ການທໍລະມານ, ການ